

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΩΝ

Αθήνα, 22-11-2011

Α.Π. 492

Προς: Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων κ. Κ. Σκανδαλίδη
Υπουργό ΠΕΚΑ κ. Γ. Παπακωνσταντίνου
Κοιν: Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων κ. Γ. Δριβελέγκα
Υφυπουργό ΠΕΚΑ κ. Γ. Μανιάτη

Θέμα: Απαγόρευση εγκατάστασης φωτοβολταϊκών σε γαίες υψηλής παραγωγικότητας

Αξιότιμοι κ. υπουργοί

Στις αρχές Σεπτεμβρίου, ψηφίστηκε ο Ν.4015/2011, το άρθρο 21 του οποίου προσπάθησε να δώσει διέξοδο σε πολλούς αγρότες λόγω των υφιστάμενων αγκυλώσεων που σχετίζονται με τις γαίες υψηλής παραγωγικότητας.

Ατυχώς, η ψηφισθείσα διάταξη διατυπώθηκε κατά τρόπο που δημιούργησε ένα νέο μεγάλο πρόβλημα και συγκεκριμένα ακύρωσε τη δυνατότητα εγκατάστασης φωτοβολταϊκών σε μικρό τμήμα των γαιών υψηλής παραγωγικότητας, όπως προέβλεπε ο Ν.3851/2010. Ενώ το ψηφισθέν άρθρο προσπαθεί να λύσει πρακτικά προβλήματα που σχετίζονται με τη μεταβίβαση ακινήτων σε γαίες υψηλής παραγωγικότητας, στην πράξη ακυρώνει τις πρόνοιες του Ν.3851/2010 που επιτρέπει την εγκατάσταση ΑΠΕ σε γαίες υψηλής παραγωγικότητας και σε ποσοστό έως 1% επί της συνολικής αγροτικής έκτασης κάθε Νομού. Με την τροπολογία, αίρεται πρακτικά αυτή η δυνατότητα αφού τίθεται ως προϋπόθεση η έκδοση μιας ΚΥΑ (που καθυστερεί εδώ και χρόνια).

Αποτέλεσμα αυτής της τροποποίησης του υφιστάμενου καθεστώτος είναι ότι ακυρώνονται στην πράξη χιλιάδες επενδύσεις φωτοβολταϊκών και συγκεκριμένα το μεγαλύτερο μέρος των δρομολογηθέντων έργων για τα οποία κατατέθηκαν αιτήσεις μετά την ψήφιση του Ν.3851/2010. Η ρύθμιση αυτή ακυρώνει ακόμη και έργα για τα οποία έχουν γίνει παραγγελίες του εξοπλισμού και εκκρεμεί απλώς η έκδοση άδειας εργασιών μικρής κλίμακας, η οποία όμως δεν μπορεί πλέον να δοθεί. Συνέπεια είναι, μεταξύ άλλων, η βαρύτατη οικονομική ζημία που υφίστανται χιλιάδες επενδυτές (τα ήδη πραγματοποιηθέντα έξοδα ανέρχονται σε πολλές δεκάδες εκατομμύρια, ενώ η συνολική μακροχρόνια ζημία ανέρχεται σε αρκετές εκατοντάδες εκατομμύρια), αλλά και η σημαντική επιβράδυνση του ρυθμού ανάπτυξης της αγοράς, με κίνδυνο να μην είναι εφικτή πλέον η επίτευξη των εθνικών στόχων για την ανάπτυξη των ΑΠΕ ως το 2020.

Το ΥΠΕΚΑ, δια του υφυπουργού κ. Μανιάτη, όπως και ο ΣΕΦ, είχαν παρέμβει κατά την ψήφιση του Ν.4015/2011, προτείνοντας μία διατύπωση η οποία θα έλυνε πιστεύουμε το πρόβλημα αυτό. Ατυχώς, παραλήφθηκαν τότε κάποιες κρίσιμες φράσεις από την προτεινόμενη τροπολογία και οδηγηθήκαμε στο σημερινό αδιέξοδο.

Συγκεκριμένα, και για να μη θιγούν οι επενδύσεις ΑΠΕ, ο ΣΕΦ ζητά την αλλαγή της επίμαχης φράσης ως εξής:

«Οι διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 56 του Ν. 2637/1998, περιπτώσεις Β' έως και Ε', όπως αυτές αντικαταστάθηκαν με τη παράγραφο 37 του άρθρου 24 του Ν.2945/2001 και τροποποιήθηκαν με την παρ.7 του άρθρου 9 του Ν.3851/2010 (ΦΕΚ Α' 85), αρχίζουν να ισχύουν δέκα ημέρες μετά τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της κοινής απόφασης των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, που εκδίδεται κατά τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 56. Συμβολαιογραφικές πράξεις που συντάχθηκαν μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος και αφορούν εκτάσεις του άρθρου 56 του Ν.2637/1998, είναι έγκυρες και ισχυρές εφόσον δεν ακυρώθηκαν με αμετάκλητη δικαστική απόφαση.»

Η διαφορά με την ψηφισθείσα διάταξη είναι ότι εκείνη περιλάμβανε και την περίπτωση α' της παραγράφου 6 του άρθρου 56 του Ν. 2637/1998, την περίπτωση δηλαδή που αφορά στις ΑΠΕ.

Επειδή πιστεύουμε ότι δεν ήταν στις προθέσεις του νομοθέτη να θέσει αναίτια εμπόδια στην ανάπτυξη των ΑΠΕ και να τορπιλίσει τις πρόνοιες του Ν.3851/2010, ζητάμε την άμεση παρέμβασή σας για να λυθεί το θέμα αυτό που θίγει χιλιάδες επενδυτές και έχει αναστατώσει την αγορά.

Παράλληλα, θα πρέπει να απλοποιηθεί η διαδικασία έγκρισης της εγκατάστασης φωτοβολταϊκών σε γαίες υψηλής παραγωγικότητας, δεδομένου ότι σε καμία περίπτωση δεν καλύπτεται το θεωρητικό όριο του 1% επί της συνολικής αγροτικής έκτασης κάθε Νομού και συνεπώς το στάδιο αυτό είναι επί της ουσίας χωρίς νόημα.